

KISPESTI HIRLAP

TÁRSADALMI ÉS VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik szombaton.

Előfizetési árak:		FELELŐS SZERKESZTŐ:	FŐMUNKATÁRS:	Hirdetési díjak	
Egész évre	4 forint	HOLBESZ JÓZSEF.	BARTOS GYULA.	Egész oldal	25 frt — kr.
Fél évre	2 "	KIADÓ:		Fél oldal	14 "
Negyed évre	1 "	A LAPTULAJDONOS-BIZOTTSÁG.		Negyed oldal	8 "
Egyes szám ára 10 krajczár.				Nyelvad oldal	3 "
— Nyiltér sora 60 kr., Bélyeg-díj 30 krajczár. —				Tizenhatod oldal	2 " 50 "
SZERKESZTŐSÉG:				Legkisebb hirdetés	1 " 20 "
Kispest, Zrínyi-utca 22. szám.				KIADÓHIVATAL:	
				Kispest, Zrínyi-utca 22. szám.	

Az igazság nevében.

Nem én vagyok az első, de nem is leszek az utolsó, ki a közügy terén tapasztaltakat a közjóra hasznosítani törekszem.

Minden igaz keblű polgárnak erkölcsi kötelessége a közjót istápolni, művelődési intézményeket önzetlenül támogatni, a községet pedig, melynek tagja, virágzásra emelni.

Ha ez polgári kötelemeinkből önként folyik, úgy nekem, mint e község igazkeblű polgárának, ki a közügy emelése érdekében, mint lapszerkesztő is működöm, kettős kötelezettségeim is vannak, melyeknek mint polgár és mint szerkesztő, hiszem önzetlenül, lelkes készséggel feleltem meg mindenkor.

Eddigi magán- és közszereplésem, mint egyszerű polgár, mint lapszerkesztő, mindig azt igazolhatta, hogy a művelődési törekvéseknek, bár áldozatokat is követeljenek, igaz hive voltam s míg polgári kötelemeimből kifolyólag a község javára, felvirágzására, emelésére kívánatos intézményeket, azok létesíthetését anyagilag is támogatom, addig mint lapszerkesztő mindenkor oda törekszem, hogy a közvéleményt a közérdeklődésben biztosítsam, teremtsen meg az ügy érdekében, azzal az erkölcsi támogatással, melyre reá szolgál.

A szorosan vett közügy ölelkezik a

szűk korlátok közé szorított községi politikával és így e fogalom alatt nem nyithatók utat azon eszmémnek, melyek a művelődési intézményeket szolgálják.

Tekintettel azonban, hogy a művelődési intézmények a közérkölesöket, a közjót ápolják, a község fejlődését mozdítják elő, közügynek kell vennem a művelődési intézményeink fölötti elbírálást is.

Községünk, mely a pótlódó terhe alatt görnyed, nagyobb művelődési intézmények létesítésére teljesen képtelen.

Ily viszonyok között akadt magán fél, ki művelődési intézménnyel gazdagította községünket: *színházzal*.

A színészet nemzeti munkát teljesít, fejleszti a közművelődést, biztosítja a magyarnyelv jogát, beülteti az idegen keblekbe a magyar érzést, és felkölti a nemzeti eszmék iránti lelkes érdeklődést.

A színészet tehát csak ott válik a nemzeti czélok fontos tényezőjévé, hol ily eszmék vezérlik és ily munkára képes.

A kispesti színészet történetében hézagosan feltaláljuk a komoly közművelődési törekvéseket, de nagyrészt olybá tünteti fel a színészetet, mely az anyagi tönk elől *menedékhelyet* biztosított.

Az átfutó szintársulatok, hiába is szépítgetjük a dolgot, anyagi előnyöket halaszgattak, szem előtt nem tartva azt a nemes munkát, melyre a színészet, mint a közművelődés tényezője, vállalkozott.

Igaz ugyan, hogy a vérmes remények dugába dőltek, mert a színigazgatók kudarcokkal voltak kénytelenek távozni.

Ezekkel a körülményekkel már foglalkozott lapunk három cikksorozatban, mely a dolog érdeméhez javaslattal is szolgált.

Helyesen fejtegette akkor cikkiró, hogy a legfőbb cél: a közművelődés fejlesztése szempontjából biztosítani kell a színészet megélhetését, melyet módoszatokkal is támogatott.

Vannak panaszok, hogy a színészet itt nemzeti munkát nem végezhet, mivel az anyagi biztosítékot a község közönyössége nem föltételezi.

Nem is föltételezheti addig, míg a színészet közönséget nem nevel, de nem úgy, mint a multak mutatták, hanem komoly törekvésekkel.

Ennek a mikéntjét pedig azok az előző, a színészetet anyagilag is biztosító módoszatok, melyek már említett cikkekben kifejtettek, oldhatják meg sikeresen.

Miután tehát a színészet a nagyközönségre támaszkodik, ezért tekintem közérdekű szorosan vett közügynek színészetünk elbírálását.

Ennek érdekében emelem fel én is szavam, mert ezek az állapotok, melyek a színészet nyomorát tárják elénk, kizárva a komoly művelődési törekvéseket, tovább nem állhatnak fenn.

A „KISPESTI HIRLAP” TÁRGZÁJA.

Ötven év.

Irtta: *Dayka Antal*.

Szavaltta *Dorfner Antal* a márcz. 15-én Kispest község közönsége által rendezett ünnepélyen.

Ilyenkor volt, oh már régen
— Épen ma van ötven éve —
Kikeletkor rózsás hajnal
Mosolygott a zöld vetésre.
Remény kelt a szívek mélyén,
A kötött sas szállni vágyott,
Meggívánta, kiküzdötte
Az isteni szabadságot.
Mi az a rabmadárnak, ha
Szabadságát visszkapja, ...
Fönszárnyalva üdvözöllek
Szabadságunk ünnepnapja!
És azokért imádkozom
Két kezemet összeléve,
Akik akkor előljártak
Ötven éve, ötven éve!

Mesebeli lünderkerten
Nincs tavaszuk oly virága,
Mint amely a szívből nyílik:
A kegyelet és a hála.
Öntözzessük e virágot,
Bár harmatja könnyesepp annak
És fonják egy koszorúba,
Akik most itt együtt vannak.
Oh mert könnyebb az a sírdomb,
Melyet ilyen virág fed be
S minden göröngy nehéz annak,
Ki úgy portad elfeledve.
Ahányszor e dicső napot
Ünnepeli e haza népe,
Legyen e nap azoké is,
Kik kivívták ötven éve!

Hogy lobogott az a zászló,
Milyen lüszek mentek vele
»Talpra magyar« s úgy esküdtek
»A magyarok Istenére«
Ilyen dicső nagy ünnepet
Más nemzet tán nem is látott,
Ezrek mondták azt a verset,

Mondták, mint egy imádságot,
Azt a napot nem feledjük,
Emlékszünk rá, egyre, jobban
Minden perce szikra most is,
Melytől a szív lángra lobban.
»Csak sást nemzenek a sasok«
Nem hülhet ki Árpád vére
Csak az nekünk ma is e nap,
Mi akkor volt, ötven éve!

A fekete kos.

Elbeszélés.

A „Kispesti Hírlap” eredeti tárgzája.

Irtta: *Kanizsai Weber Antal*.

Tavaszi van.

A ligetben csattog a csalogány és a zöldülő vetések felett trilláz a pacsirta.

A tavaszi napsugár virágszönyeggel vont a kopár göröngyöket, a felébredt rovarvilág zsongva csókolódzik a kankalin és ibolya bokrok közt és az illatos légből pillangók kergetőznek virágról virágra.

A verőfényes völgy ölen csendesen legelesz a nyáj. A juhász hosszú botjára támaszkodva eredet bodor füstöt széles karimájú kalapja alól. Ki tudja miről gondolkozik? Talán a

Azok az apró szintársulatok, melyek a szezonokban vergődtek, egyedül az anyagiakat hajhászták és mit sem törődtek azzal, hogy érdemest adnak-e elé?

Reklam és telt ház, ez volt a jel-szavuk, de hogy a nagy közönség megvan-e elégedve, a fizetés arányában nyújtott lelki táplálékkal, az egész mel- lékes dolognak tekintődött.

Igy vagyunk ma is.

Jelenleg egy műkedvelői társulat tartja vasárnaponként előadásait Thália templomában.

Nincs ellenvetésem a társulat jelle- gét tekintve, de mint öre a közérdekek- nek, igenis hozzászólásom van azokhoz az előadásokhoz, melyek egyéni szenvedé- lyt tömjénezhetnek, de alapjukban meg- rontói a jövőben fellendülést váró, a közművelődést támogató színészet nemzet- boldogító ügyének.

Előttem nem személyek bírálata a cél, hanem maga az ügy, mely védel- met kíván.

Bárki is, legyen az műpártoló, szen- vedélyes színházlátogató, esetleg mae- cenás, *érdemes* ügy támogatására áldozza pénzét.

Műkedvelői színészetünk, mely vasár- naponként lesi a telt házat, nem nyujt- hat olyan előadást, mely nemcsak a leg- kisebb igényeket elégíthetné ki, hanem a tulmagas helyárak után várt lelki ki- elégítést rendszeren bosszantásra készíti, mert nemcsak pénzt tekint ki dobottnak, hanem idejét elvesztegetettnek.

Ismételve mondom, hogy a dilletans színészetnek nem vagyok ellensége, ak- kor, ha az különösen *jólköny* célra működik, de ellenszenvessé válik ez ak- kor, midőn pongyolává, értéktelen, üres mókává válik a színészet komoly célja és hivatása.

Ha a jelen dilletans szintársulat, mely ellen — különösen a *személyeket* illetőleg *semmi kifogásom sincs*, a köz- művelődésnek bármily csekély részben támogatója kíván lenni, úgy szakítson az eddigi, ma már ellenszenvessé vált pongyola előadásaival és komoly irány-

ban kezdje meg mindenesetre üdvössé válható munkálkodását.

A közönséget talán egyszer-kétszer — különösen a műkedvelő személyek iránti tisztelet — elkalauzolja a szin- házba, de a tapasztaltak után harmad- szor már még kötéllal sem lehet vonni, kevésbé, hogy filléreit czéltalan hiába- valóságokra pazarolja.

Sokat hallottunk a lefolyt színházi előadásokról, e hó 13-án tehát többen megjelentünk, hogy szemlét tartsunk, de nem tudtuk nevéssünk-e vagy a színház magas hivatását figyelembe véve bosz- szankodjunk?

Krassói úrnak ajánljuk figyelmébe, hogy Kiszpest nem Piri-Pócs, hanem az ország szive Budapest mellett van s pedig értelmes, művelt közönséggel, mely nem engedheti, hogy egyes ember, csak- hogy megélhessen, előidézze a közön- ségnek jövőben való idegenkedését a színházról.

Most Krassói úr, mint halljuk, egyes minden áron szerepelni vágyó, magokat tulbecsült egyéneket keres, hogy ezek köpönyegje alatt tovább komédiázhasson, óva intjük a t. közönséget, ne engedje magát felsületni.

A legjobb akarat vezérelt e sorok megírásában, annál inkább, mert a ko- moly közművelődési törekvéseknek áldo- zatkész barátja vagyok, de a többfelől jövő panaszok, a feldicsérő kritikának meg nem felelő tényei és a komoly cél- előli kitérés, nem hagytak nyugodni azon reményben, hogy úgy a nagykö- zönségnek, mint a közügynek szolgálatot teszek.

Én hiszem, hogy az *igazság nevé- ben* kimondott őszinte szó megszivlelésre talál, főleg akkor, ha az jóindulattal párosul.

Részünkről figyelemmel fogom ki- sérní az esetleges változást, melynek érdemében fogok újlag megemlékezni.

Holbess József

nyug. plébános és szerkesztő.

Jubilaris nemzeti ünnepélyünk.

A szabad eszmék diadalának nagy napját márczius 15-ének félszázados emlékét ritka lelkesedéssel ülte meg köz- ségünk hazafias közönsége.

A mozgalom, melyet a hazafias- ságában *példás* előjárásunk indított a nagy márczius 15. fényes megünne- plésére, áthatotta társadalmunk minden rétegét és a miben az első percztől kezdve erősen biztunk, jellegében is oly impozáns volt az ünnepély, hogy a me- gyében az első helyek egyikét foglal- hatja el.

E nagy napon a község külső képe is magán hordta az ünnepély jelentősé- gét, mert dicséretére községünk hazafias érzésű közönségének, a házak lobogók- kal, alkalmi díszítésekkel izlésesen voltak felékesítve, különösen a községháza, mely ez alkalommal teljesen jelképezte az előjárás csilhatatlan hazafias érzel- meit.

Az ünnepély lefolyásáról tudositónk a következőkben számol be:

A megállapított programhoz hiven délelőtt 10 órakor a róm. kath. templom- ban ünnepélyes »Te Deum« volt, melyen Ribényi Antal plébános pontifikált.

Az ünnepélyes »Te Deum«-on lát- tuk az előjárásot teljes számban, díszmagyarban, az állami tanítótestületet képviselőben, a kispesti általános ipar- testületet Majthényi elnökkel élén; az egyesületek közül: a »Kispesti Dalárda«-t a Temetkezési-egyesületet impozáns számban és a nagyközséget felekezeti és társadalmi különbség nélkül.

Az ünnepélyes isteni tisztelet alatt a »Dalárda« néhány dalt adott elő oly praezisitással, hogy méltó dicséret illeti Hackl N. Lajos ambiczióus karmestert és a működő tagok mindegyikét, kik azt igazolják, hogy a »Dalárda« intézménye komoly célokat tűzött maga elé, melye- ket ily törekvő haladás mellett a közel jövő már valósíthat.

A tulajdonképeni ünnepély d. u. 3 órakor vette kezdetét a községi képviselő- testület diszközgyűléssel, melyen a község-atyái ritka nagy, az érdeklődő

tova szálló bárány felhőket nézi, vagy a méla kolompszó juttat eszébe rég elmúlt időkből rég elmúlt vágyakat?

A közeli szőlőhalmokon fúrge leánysereg munkál, üde ajkaikról érzőn cseng alá a dal:

„Daru meg jó, meg a gölya,
Hogy ha kizöldül a róna.

A juhász szemére huzza a kalapját s hal- kan szekundál a távoli danára:

De nem jó meg az én kedvem,
Szomorúság rabja lettem.”

Lágyan szállnak tovább a völgyi magány- ban az édes-bús dal elhaló hanghullámai s mint az aeolhárfa utözengése, sóhajtja vissza a ligeti homályban szendergő visszhang a dal panaszos végsorát:

„Szomorúság rabja lettem.”

— Hejh, csak ne is lenne olyan álnok, olyan csapodár az a leány szív! — Sóhajt a juhász; belenez a kialudt pipába s elbusultan dobja oda az ölmos botot néhány öklelőző kos közé, mely az ő birka eszével nem tudja fel- fogni, hogy a gazdája szomorú. Pedig azok nem okai semmi leánycsalfaságnak.

Hanem az ölmos bot úgy talált fültövön ütni egy jámbor birgét, hogy az csak kétszer- háromszor megfordult a saját tengelye körül, azután szépen lefeküdt és nem is kelt fel többet.

— Minek is teremtett az Uristen birkát és

a birka mellé birkást! Ebből bizony kibujt a pára. . . Hejh, Rózsi, Rózsi, ennek is te vagy az oka!

A nyáj megriadtan iramlott tova testvérük gyászos vesztőhelyéről; a kolompos messze elő- járt már; a hegyen valami csintalan danára gyujtott a munkásleány csoport és mindez any- nyira ingerelte a birkást.

Hogy is ne! Hisz ott kapálgat az ő egyet- lene is. A kinek leghajlékonyabb dereka, legfűr- gébb keze van a munkában, az az ő Rózsija. Messziről megismeri piros rokkolyáját.

Az imént is a felhők formátlan alakválto- zatain gyönyörködött, vagy talán régi bajokat keresett búfelejtőnek fel? — Volt eszében! — Azt a piros szoknyát, annak a piros szoknyá- nak a viselőjét nézegette ő akkor is.

És a juhász látja, hogy közeleg az ispán, tudja, hogy az a tréfás dal annak szól. Hát még mikor meg fogja a Rózsi gödrös állat s lehangzik hozzá a csintalan kacaj, mit törődik akkor, ha egyszerre minden birka, a mi ezen a világon csak van, követi annak a fekete kos- nak a példáját?

Pedig az is öreg hiba, hogy az a fekete állat elpatkolt. Az uraság minden nap megszokta kérdezni: Pista, hogy van a fekete kos? Eddig csak megfelelt: jó egészségnek örvendezik, nagy-

ságos uram — és kapott a feleletért vagy egy ital bort. — De mit mondjon ő már most annak is? — Bizonyosan el lesz bocsájta. És ő neki el kell e vidékről bujdosnia, a Rózsi meg itt marad.

Mélyebben szemére huzza a juhász a kalapját, akár ne is lánson semmit e ezudar világból. De azért csak oda néz, a hol az ő Rózsija van s ott is azt látja, mint ölelgeti őt az ispán s a leány milyen szívesen engedi át magát neki.

Azt a nagy szívkeserőséget, azt a nagy szívfájdalmat ki kell önteni; ki. — Fogta az ölmos botot, az ősi ereklyét, mely emberemléke- zet óta kormánypálcája volt a vidék valamennyi birkájának s olyat huzott egy sugár jegenye de- rekára, hogy a jegenye is, a bot is eltörött. Azzal a marczona férfi végig terült a földön és sirt, zokogott lelke egész keservéből, szive egész fájdalmából.

Felkelt. Kitérülte kérges kézfejjével a sze- meit s halkan mondogatá:

— Megbánja ezt valaki! Hejh, megbánja ezt még valaki!

A birkák most már komolyan gondolko- zóba estek, mi a manó lelhetne a birkást? Egészen bealkonyodott már és ők még sem mennek haza? Mind felé fordultak s panaszos bégéssel néztek mind reája.

közönség pedig szép számmal volt jelen, zsufolásig megtöltve a tanácstermet

Az ünnepélyes képviselőtestületi diszközgyűlés két fontos aktusban folyt le: a diszközgyűlési jegyzőkönyv felolvasásában, melyet *Dorfner Antal* hazafias első jegyzőnk ékes tolla fogalmazott meg tartalmaz. A jegyzőkönyv felolvasása után a lelkes hangulat általánossá vált és midőn *Tárnok Árpád* község-atyja indítványt terjesztett elő a Kispesten felállítandó Kossuth-szobor pénzalapjának tekintélyes támogatására, a képviselő testület egyhangulag járult ahhoz, 500 frtot szavazva meg az alap gyarapítására.

Míg a képviselő testület ily jelentős határozatokat hozott, addig a község ház előtti szép téren hatalmas tömeg verődött össze, fül és szemtanuja kívánván lenni az ünnepély minden mozzanatának.

Pont 4 órakor harsant fel, mint az ünnepély prologja, a »Dalárda« által lelkesítően előadott »Szózat«, mely után *Ács László* bíránk lelkes szavakban vázolván a nagy nap ünnepi célját, az ünnepélyt megnyitották nyilvánította.

Dayka Antal tehetséges, fiatal poétánk alkalmi költeményét, mely érzésben, eszmében és formában magasan felül emelkedett a már megszokott e fajta poemaktól, *Dorfner Antal*, kitűnő szónokunk szavaltta el oly hatással, hogy a lelkesült tömeget teljesen magával és szünni nem akaró tapsra ragadta.

A szerzőt is ovatio érte, a mennyiben nyilvános megjelenésre szólították fel kitűntető tapsvihar között.

Az ünnepély fénypontja kétségtelesen *Holbesz József*, nyug. plébános, lapunk érdemdús szerkesztőjének emlékbeszéde volt.

Már a podiumon való megjelenése alkalmából is tapsvihar üdvözölte, mely élénken fejezte ki azt a népszerűséget, melyet kiváló szónoki képességével, rokonszenves modorával és nemeskeblűségével teljesen kivívott magának.

A szónoki beszéd, mely az áttekintő történelmi tudásnak, mély meggyőző erőnek és a lelkes hazafias érzélem nyilvánu-

lásnak igazi remeke volt, oly lelkesedést szült, hogy a beszéd folyama alatt, egyes részletek után perczeig tartó tapsviharban nyilvánult az elismerés.

Ez emlékbeszéd, mely a sablon szűk korlátait a szabad meggyőződés és az átélte nagy idők emlékeinek fényes láncolatában messze tulszárnyalta, nemcsak fordulatokban volt gazdag, hanem e nagy korszakot új világításba helyezte azokkal a politikai fejtegetésekkel, melyek arról tettek tanuságot, hogy szerkesztőnk nemcsak jeles író és szónok, hanem diplomatiái eszmékkel telített kiváló politikus is.

A beszéd, mely egy teljes óráig folyt lánglelkének kiapadhatatlan érzelmvilágából, leirhatatlan hatást ért el és befejezése után dörgő éljenzések jelezték azt a lelkesedést, melyet a nagyszabású minden tekintetben kiváló beszéd támasztott.

A lelkekben forrongó tettvágyó érzelmek azonban orkánná nőttek, midőn a szép oly kiváló szaváló mint szónok *Dorfner Antal* érzés hangon, férfias dünamikával és fokozódó lelkesedéssel szavaltta el a haza *Tyrteusának* nemzeti dalát, a »Talpra magyar«-t.

Mint ötven év előtt a nagy napon, áthatva a nagy tömeg a fenséges érzelmektől, mint egy imádságot vette ajkaira a nemzeti dal »refrain«-jét és a szaválóval együtt esküre emelve kezét, lelkesen kiáltotta: esküszünk, esküszünk, rabok tovább nem leszünk.

A fényes ünnepet a *Dalárda* éneke, a fenségesen előadott »Hymnus« fejezte be, mely után a tömeg égve a lelkesedéstől, márczius idusának nagy emléktől, lassan széteszladozott,

Este 7 órakor indult meg a község ház előtti térről a fáklyásmenet, több mint két ezer főből álló tömeg kíséretében.

A menetet az előjáróság nyitotta meg, utánna következtek az egyesületek és végül a nagy tömeg.

A fáklyákat lelkes polgáraink vitték, tarkázva a tüzoltó-egyesület derék tagjaival.

A menet az *Üllői-uton* vonult végig, impozáns képet nyújtva. Az utvonalon mindenütt kivilágított ablakok, transparentek emelték a menet nagyszerűségét, mely felülhaladta a Kispesten tartott összes fáklyásmeneteket. Az ipartestület dekorációja dicséretet érdemel.

A fáklyásmenet után fényes bankett volt az *Ullmann-féle* vendéglőben, a székelő »Dalárda« otthonban, melyen 300-an vettek részt társadalmunk színe-javából, kik szerkesztőnk megjelenésekor perczeig tartó dörgő éljenzéssel fogadták. A bankett lelkes hangulatban folyt le, mit fokozott *Ullmann Ferenczné* ritka vendéglátása, finom menüje és pompás pinczéje, melyről a nyilvánosság előtt is kitűntető dicsérettel emlékszünk meg.

Hazafias toasztok is bőven voltak. Szónokoltak: *Scherz Ferencz*, *Ács László*, *Dorfner Antal* (közkiánatra), *Szabó Pál*, *Dayka Antal*, ki poétai lendülettel szónokolt általános lelkesültség között és *Szurmay Sándor*, ki *Dorfner Antal* felköszöntő tószta után alkalmi versét szavaltta el általános érdeklődés mellett.

A vacsora alatt dalárjaink hazafias dalokat énekeltek, szünni nem akaró tapsok között. Meg is érdemelték.

Ezzel zárult az ünnepély, mely — hisszük — hosszú időre marad meg mindazok lelkében, kik azon résztvettek.

Társas ünnepi vacsorák tartattak:

Berán Józsefnél.

A Magyar asztaltársaság, mely néhány hét előtt alakult, a *Berán-féle* vendéglőben tartotta meg társas vacsorával egybekötve hazafias ünnepélyét. A társas vacsorán az asztaltársaság tagjai jelentek meg. Az elnöki megnyitó után, melyet *Preiner Ferencz* polgártársunk tartott. *Vizi Gyula* mondott tartalmas emlékbeszédet. A hangulat itt is lelkes volt.

Sohbernél.

Szép társaság gyűlt egybe a »Szurke Ördög«-höz címzett *Sohber-féle* vendéglőben is, hol hazafias szavalatokkal ünnepelték meg a sajtó szabadság félszázados ünnepét.

Rusznayknál.

Hol a vendéglős példás hazafi, ott, mi természetesebb annál, hogy lelkesen ünnepelték meg a nemzet örömnapját. Az emlékbeszédet *Seper Kajetán* mondotta, fellelkesítve a szépszámú közönséget. Hazafias szavalatok is fokozták a lelkesedést, mely általános volt.

Varjunál.

A »Dalárda« Otthonában rendezett ünnepségnek méltó párja volt a *Varju-féle* vendéglőben tartott társas vacsora, melyen 150-en vettek részt. Ünnepi szónoklat és szavalatok itt is voltak. A hangulat lelkes volt.

A szent-lőrinczi ünnepély.

Ritka fénynyel és lelkesedéssel ünnepelte meg *Szent-Lőrincz* testvérközségünk is az idei márczius 15-dikét. Az ünnepély fénypontja a *Reitter-féle* vendéglőben folyt le, a hol a polgárság színe-java összpontosult. Ez ünnepélyen tapasztalni lehetett azt, minő intelligens szép közönsége van e telepnek és mily szép és jó egyetértés uralkodik a polgárság között.

— Megvárom azt a leányt, még egyszer szólok véle. Akkor ám legyen meg a minnek meg kell lenni.

Vidáman csevegve közelgett a munkás leánycsoport. Vezetőjük egyike a vidék legszebb leányainak; gömbölyűen karsu termet, örvénylő fekete szemekkel, nedves, cseresznye-piros szájacskával; hamvas fehér arczára rózsás pirt fest a viruló egészség.

Mikor a juhász mellé értek, ez megszólalt a vezetőt:

— Rózi, kérlek, állj meg egy szóra.

— Nem lehet, Sietős az utunk.

— De én csak magaddal szeretnék egy pár szót váltani.

— De mi nem hagyjuk ám itt a Rózsit, Pista bácsi — szól egy kis szöszke leány a többi közül.

— Hát akkor várjátok meg édes lelkeim.

— Mondja hát hamar, mit akar?

— Rózi, édes Rózi, hát igazán nem szeretsz engemet?

A leányok felkaczagtak. Rózi is nevetve válaszolt:

— Mondtam már, hogy nem haragszom magára.

— Miért engeded hát akkor megölelni magadat az ispántól?

A leányok összenéztek és kész volt a kegyetlen tréfa.

— Hát nem tudja Pista bácsi, hogy az a Rózi kedvese? — szól a kis szöszke.

— Igaz ez Rózi? — Kérdi balsejtelmétől szíve mélyében megdöbbenve a juhász.

— Hát azt még maga nem is tudta?

— Na, Rózi, fizesse meg neked az Isten, a mit én velem tettél...! Hörgé önmagából kikelve a juhász. Az ökölbe szoruló kéz s a kidülledő szemek örvénylő tekintetétől hetvenhétfelé szaladt szét a megrémült leánycsoport.

Búsongva ballagtak hazafelé a birkák; annyi ütést még soha sem kaptak, mint ma.

Az uton eléjük került az uraság fogata, melyet az átláthatlan porfelhőben s az egetverő bégés közepete nem is vett észre a juhász, csak mikor a barátságtalan nagy ur rárvált:

— Hol voltak olyan sokáig ezek a birkák, te Pista?

Az elkeseredett Juhász foghegyről válaszolt:

— Hol? — A bőrükben voltak.

— A bő—rük—ben?

— Hát persze, hogy ott.

— Aztán kivel beszélsz te így, élnetetlen gazember mi?

(Folyt. köv.)

A házépítő-egyesület mindenki által tisztelt és szeretett elnöke, *Mihelics József* budapesti fodrász, mint igen népszerű és közbecsülésben álló ember, a legnagyobb sajnálatunkra, nem vehetett részt e közös ünnepen, mivel Budapesten annyi oldalról volt igénybe véve, hogy teljesen lehetetlen volt neki ide is kijönni. Még is azonban, hogy megmutassa Szt.-Lőrincz iránti való jó vonzalmát, kedves neje által képviseltette magát.

Nem túlzok, ha azt állítom, hogy lehettek mintegy százan jelen a legvidámabb hangulatban a virradat beálltáig. A jelenvoltaknak mintegy felét a szép nem képezte.

Tábory Sándor köztisztviselőben álló polgártársunk nyitotta meg az ünnepélyt. Oly hévvel, oly lelkesedéssel beszélt, hogy számosan könyeztek, különösen azok, a kik résztvettek a 48-ki szabadságharcban. Gyujtó hatást ért el, hosszantartó tapsot és éljenty kapott a »Talpra Magyar« elszavalásával is.

Majd Kálmán Erzsike lépett az emelvényre s ez ennivaló kis angyali teremtes nagy elismerést és éljentyt vivott ki gyönyörű szavalatával.

Hazafias beszédet tartottak még Abelovszky János és Holczmann Lajos is, kiket a jelenvoltak szintén éljenzéssel és tapsokkal jutalmaztak.

Holczmann Lajos ezuttal megpendítette még azon eszmét is, hogy — mint Magyarország számos községében — Szent-Lőrinczen is létesítsék mielőbb azon hasznos intézmény, hogy alakítsunk filléregyletet, 10 kros befizetéssel, mely később *szent-lőrinczi takarékpénztárrá* fejlődne. Erre alkalmiilag még visszatérünk.

A vig társaság még sokáig maradt együtt kellemes szórakozásban. A vidám hangulatot természetesen csak fokozta Reitter György jó konyhája és zamatos jó itala.

* * *

Kovács Imre vendéglőjében, a vasutálomással szemben, szintén megünnepelték 1848. márczius 15-ének ötven éves évfordulóját. Éppen úgy, mint Reitternél, itt is földiszították a nagy terem s emelvény állították a szónokok részére.

Itt — bár kevesebb közönség jelent meg, nagyobbára a fiatalság — mégis nemkevesebb volt kisebb a lelkesedés, vigáság, mint amott, mely a reggeli órákban ért csak véget.

Az ünnepélyt mintegy nyolcz fiatal ember hazafias éneke nyitotta meg, mely után ifj. Ujj Benő, Kiss István ünnepi beszéde, szavalata, a Himnus és Szózat elénekzése következett, melyért a szereplők méltán kiérdemelték az eljenzést és tapsokat.

A program után vacsora, majd tánc következett, melynél a jókedv hatást nem ismert.

A vendéglős is kitett magáért kitűnő pécsi boraival, valamint izletes és jó ételeivel, melyért különben az elismerés a derék vendéglősnét illeti.

Igy folyt le Szent-Lőrincz hazafias polgárságának ünnepe. Ma már minden csendes, ki ki a maga dolga után lát.

R. I.

Képviselő-testületi közgyűlés.

Folyó hó 14-én községünk képviselő-testülete igen népes közgyűlést tartott, melynek legfőbb pontja mindenestre a községnek vilamos világítással való ellátása tárgyában kötendő szerződési tervezet előterjesztése volt.

Dorfner Antal jegyző ismertetvén a szerződés minden pontját, ajánlja azt elfogadásra. Vadász Márton, Schércz Ferencz és többek Hozzászólása után a képviselőtestület a szerződést néhány módosítással elfogadta.

A lőrinczi-utcának villamos vasut céljaira való átengedése tárgyában kötött szerződési tervezethez is hozzájárult a közgyűlés Dorfner

előadó jegyző azon kikötéseinek elfogadásával, hogy csak azon esetben lesz a szerződés aláírandó, ha a társulat a Báthory-utca torkolatában fekvő megállóhelyet, valamint a kitérő állomásnál lévő utrendezéshez szükséges területet minden díj fizetés nélkül a község tulajdonába bocsátja.

Özv. Dudássy Lászlónét panaszával ismét elutasította a közgyűlés.

A szocialisták kérvényét pedig, melyben a közgyűléseknek vasárnapi napokon való tartását kérelmezik, a képviselőtestület figyelembe nem vette.

Miután még a községi szülésznek fizetését 40 frtról 60 frtra felemelték és elnök jelenítését a község közbiztonsági állapotáról helyeslőleg tudomásul vették, néhány csekélyebb fontosságú tárgy elintézése után a közgyűlés véget ért.

HIREK.

Névestély.

Holbesz József szerkesztő, Éder József, Weckinger József, név, Kovács István pedig születésünnepét ülte f. hó 18-án Ullmann Ferenczné vendéglőjében, mely ünnepélyen sokan jelentek meg, községünk kiváló szónoka, Dorfner Antal jegyző üdvözölte az ünneplőket, mire Holbesz József válaszolt, majd Ribényi Antal plébános emelt poharat és egyenkint nagy hatást keltett beszédben éltette a nevezetteket, különösen szerkesztőnkre mondott szavai arattak dörgő éljenzést.

Szerkesztőnk arczképe szép koszorúval volt díszítve.

Üdvpoharat emeltek még Dorfner Antal és Ribényi Antal két alkalommal, Schércz Ferencz, Szabó Pál, Ullmann Ferencz, Hackl a dalárda karnagya és többen.

A gazdai szerepet Kovács István vitte, finom, izletes étkek s jó italok voltak.

A zene, majd a dalárda lelket emelő dalai felvillanyozták a nagyszámu gyülekezetet, mely kitűnő vig hangulatban hajnali 3 órakor kezdett oszladozni.

Ma, mint halljuk, szerkesztőnk lakában tart ismét baráti körben névestélyt.

Tűz.

A nemzeti nagy ünnepnapon, közvetlenül a fátylós menet után, tűzlárma riasztotta meg az ünneplő hangulatban úszó lakosságot. A tűz Banai István, községi esküdt szalma kazalát hamvasztotta el. Derék tűzoltóink a tüzet lokalizálták és így nagyobb veszély nem támadt. A kár jelentéktelen.

Kilenczek.

A kilenczek mult hét végén kedélyes estét töltöttek Dorfner Antal vendégszerető házában. A hangulat, mint mindig lelket vidító volt, melyet fűszerezett az a sok talpra esett élcz, mely ezen az összejövetelen napvilágot látott. Irigyeljük a kilenczek jókedélyét, mert ők csak elszórakoznak, de a kilenczen kívül állók számára hol terem a vidámság? Ezt a problémát a mi légkörünk bizonyára nem oldja meg. Ne is feszegessük e szomorú témát.

József napja.

Jelentős nap József napja, nemcsak azért, mert a mi szeretetreméltó szerkesztőnk is József, hanem azért is, mert József napja bűbajos természetű megújulásnak, az ébredő kikeletnek előhírnöke. A Józsefek tehát boldogok lehetnek, mert nemcsak a szeretet ünnepe velük, hanem a természet is ünnepli feltámadását, újjászületését. Szerkesztőségünket e napon valósággal előzönlötték a gratulánsok, kik annyi jókívánsággal halmozták el korban agg, de lélekben örökifjú szerkesztőnk, hogy Mathusalem ko-

rára is elég lenne. Adja Isten, hogy bölcs gondolkodásu, nemes szívű szerkesztőnk örökifjú kedélyével, népszerűségével még sok ily boldog névnapot érjen meg. A tisztelgők között ott voltak képviselőtestületben a helybeli áll. el. iskola tanítók is Winkler Imre igazgatóval, ki szép beszéddel üdvözölte szerkesztőnk, kérve, hogy szeretetében adjon egy kis helyet annak a testületnek is, mely méltányolva szerkesztőnk tanügyi érdeklődő áldozat készségét mindenkor igaz érzelmekkel emlékszik meg azon alkalmakkor, midőn a tisztelet, hála, szeretet és elismerés adóját lehet leróvni. Szerkesztőnk ellágyult érzelmekkel mondott köszönetet e nem várt üdvözlőért, mely buzditásul szolgál a közügyterén kifejtendő munkásságának.

Lovagias ügy.

Sajnálatos incidens foglalkoztatta a legutóbbi napokban községünk közönségét, mely annál nagyobb érdeklődéssel foglalkozott az ügygel, mivel az egy kedélyes társaság márczius 15-iki ünnepi vacsorája közben történt szóváltásból keletkezett. Ugyanis Glósz Béla s Víz Gyula urak pillanatnyilag hevesen összetűztek, mire másnap Víz Gyula segédeivel szabályszerűen kihivatta Glósz Bélát, a ki a maga részéről is megnevezvén segédeit, az ügy — mint megelégedésünkre értesülünk, a lovagiaság szabályai szerint békésen lett elintézve. Glósz Béla polgártársunk ezen túl is ment és jöllehet az ügy már be volt fejezve, még ezen kívül is számos tanu jelenlétében nyílt utcán Víz urhoz lépett s a kinek az ügy mikénti állásáról akkor még tudomása sem volt, teljes loyaltással bocsánatot kérve kijelentette, hogy őt sérteni, vagy bántalmazni szándéka nem volt. Ma, midőn mindenfelől sulyos párbajesetekről kapunk hírt, mindenesetre jól esik, hogy ezen ügy kölcsönösen ily megoldást nyert.

Iskolai építkezések.

Nagyszabásu terv fogja megbeszélés tárgyát képezni azon a képviselőtestületi közgyűlésen, mely f. hó 27-én d. e. 10 órakor Tóth József kir. tanácsos, tanfelügyelő jelenlétében fog megtartatni. Arról van szó, hogy a község építsen iskolákat a vallás és közoktatásügyi miniszter pedig 35—40 évi bérletet biztosítana.

Szent-Lőrinczi iskolák.

Sok a baj Szent-Lőrinczen, vége-hossza nincs a panaszoknak, van elégületlenség nagy fokban. Végre valahára azonban már csak ott meg lesz az a rend, melynek muszáj lenni. F. hó 27-én lesz a gondnoksági ülés, ott aztán ki lesz vizsgálva az egész ügy. Reméljük, hogy alaposan.

Sorozás.

A f. évi sorozás Monoron április hó 16-ik napján szombaton reggel 8 órakor fog megtartatni.

Építkezések Szent-Lőrinczen.

Az egylet érdekében fáradságtalanul működő Mihelics József elnök tárgyalásokat folytat Rohaska fővárosi hírneves műépítésszel, a ki hajlandó lenne, ha elegendő megrendelő jelentkeznék, az üres telkeket mind beépíteni igen olcsó amortizációnális kölcsönre. Ha e terv megvalósul, úgy Szent-Lőrincz utcáin aligha lesznek üres telkek és izléses házak fogják díszíteni s ez által lakossai száma is megkétszereződik.

Parkirozzák a község ház előtti tért.

Az 1898-iki községi költségvetés a község ház előtti tér gondozására, parkirozására jelentékeny összeget irányozott elő. A tér rendezését, parkirozását már meg is kezdték és így Kispest egy szép teret fog nyerni, mely nemcsak a szemnek lesz kellemes, hanem üdítő sétahelyül fog szolgálni.

A »Telephon Hirmondó« t. előfizetőihez.

A »Telephon Hirmondó« derék igazgatója az előfizetők kényelmére f. hó 20-án, azaz vasárnap újra kiküldi pénzbeszedőjét, melynek folytán ezen körülményt mindazon előfizetők szives figyelmébe ajánljuk, kik hátralékban vannak és az előfizetést rendezni óhajtják.

»Polgári kör« közgyűlése.

A »Polgári kör« legutóbbi értekezletében kimondotta a tisztújító közgyűlés megtartását. Mint értesülünk ez a közgyűlés f. hó 27-én, vasárnap délután 4 órára lesz egybehíva, a Stefán-féle vendéglőben. E datumot ajánljuk az érdeklődők figyelmébe, nehogy a közgyűlés a tagok az alapszabályok követelte kétharmadának meg nem jelenése folytán örökre elnapoltassék. Az érdeklődés igazolja leginkább valamely intézmény létjogát, ezt a Polgári körre vonatkozólag szomorúan tapasztaltuk, mert a mult közgyűlésen mindössze csak 30 tag volt jelen. Ez biz édes kevés lelkesedés egy kör jövőjének biztosítására.

Utcák rendezése.

Lázás munkálkodás színhelye a Rákóczy-Báthory- és Zrínyi-utcák útvonala, hol az utat egyenlítik és rendezik. Ezen útrendezésnek már itt is volt az ideje, mert különösen a Báthory-utcában esős időben valósággal csolnakázni lehetett az útvonal egyenlőtlenége folytán. A panaszoknak, melyek bennünket is felkerestek, ezzel vége szakadt, melynek mi örülünk talán legjobban, mert ezzel is emelkedni látjuk a községet. Az előjáróság a dicséret, hogy az ige végre testet öltött.

Beszűntetett építkezés.

Szőnyegi József Szent-Lőrinczen házépítésbe kezdett a nélkül azonban, hogy erre engedélyt nyert volna. Az előjáróság jelentésére a főszolgabírói hivatal az építkezést beszüntette és utasította építőt és építési vállalkozót, hogy az engedély utólagos megszerzése iránt forduljon a községi előjárósághoz, mely e tárgyban határoz. A szabályrendeletnek be nem tartása, mint a fentiek mutatják, kellemetlen és káros következményekkel jár, miért is figyelmeztetjük a nagyközönséget, hogy engedély nélkül ne építkezzék, mert nemcsak beszünteti az előjáróság az engedély nélküli építkezést, hanem le is romboltathatja, mi mindenestre nagy kárt von maga után. A rendelettel nem lehet tréfálni; az olyan mint a törvény: be kell tartani, különben büntetést von maga után.

Nagy táncsterem Szent-Lőrinczen.

Kovács Imre vendéglője a tavasz beálltával nagy nyári táncsteremmel fog kibővíttetni, melyet az új háztulajdonos, a Kőbányán lakó Schlesinger Mór épített a kiránduló közönség kényelmére. Az előzékeny vendéglős minden lehető elkövet arra, hogy vendégeit kitünő baranyai boraival és jó konyhájával, melynek élén fáradhatatlan neje áll, teljesen kielégítse. Ajánljuk méltó pártolásra.

Fedanyag pótfelülvizsgálat.

Községünkbe az Üllői-útra kiszállított fedanyag pótfelülvizsgálata f. hó 17-én d. e. 10 órakor tartatott meg. A vizsgálatnál a műszaki hivatal kiküldöttjén kívül Dorfner Antal, mint megyebizottsági tag vett részt.

Felakasztotta magát.

Tiefenbrun Fülöp, kőmives-segéd, ki régi lakója községünknek, Zrínyi-utcai házában f. hó 17-én felakasztotta magát. Tettének oka ismeretlen. Nagy családot hagyott hátra.

A monori hitvesgyilkos.

Berkes József komáromi születésű, monori lakos, vagyonos kárpitos feleségét, Zelenyák Máriát, 1896. évi január hó 13-án, Monoron a saját udvarán vérző sebekkel halva találták. A megindult vizsgálat adatai kiderítették, hogy a korosabb Zelenyák Máriát saját férje lőtte agyon, hogy szeretőjével Goldberger Emmával zavaraltanul élhessen s hogy a vagyont megtarthassa. Berkes József tagadja tettét s azt állítja, hogy neje öngyilkosságot követett el s e körülmény igazolására hamis tanuk szerzésén fáradozott. E terve azonban nem sikerült, sőt Goldberger Emma egy izben töredelmesen vallomást tett, hogy Berkes lőtte agyon az asszonyt s a gyilkosságot megelőzőleg őt összetett kezekkel kérte, tanácsot kérve tőle, hogy miként pusztítsa el nejét. A pestvidéki kir. törvényszék gyilkosság büntette és hamis tanuszerzés büntette miatt vád alá helyezte Berkest valamint Goldberger Emmát is gyilkosság büntetében való bűnrészesség miatt. A végtárgyalást f. hó 18-ára tüzték ki ellenök. Minthogy azonban Goldberger Emma az előző napon súlyosan megbetegedett, a végtárgyalást bizonytalan időre elnapoltuk.

Halálozás.

Egy derék ács iparosunknak, Togyerás Pálnak neje, szül. Hoffmann Juliánna hunyt el mult vasárnap a fővárosi Szent-István-kórházban, hova a súlyos beteget gyógykezelés végett szállították. Az alig 27 évet élt nő 5 évet töltött boldog házasságban férjével. Egy fiu gyermek maradt árván. A díszes temetés kedden, márczius 15-én volt, a midőn a halottat előbb Budapesten beszentelték, a honnan az Üllői-úton elszállították a kispesti temetőbe, örök nyugvó helyére. Igen megható volt, midőn a menet Ullmanné vendéglője elé ért; ott várta a kispesti ipartestület számos tagja, élén az egyleti zászlóval, ezenkívül nagy közönség. — Béke poraira!

A szent-lőrinczi házépítő egyesület vál. ülése.

A házépítő egyesület választmányi ülésén elhatározta, hogy egy vizipuskát szerez be az egyesület, melynek végrehajtására Mihelics József elnökön kívül kiküldettek: Kiss József, Keglovics Simon, Schwarzer Rezső és Csasznek vál. tagok. — A földmivélsügyi miniszterhez felirat intézték aziránt, hogy az egyesület részére ajándékozna fákat az utcák befásítására. — A Dr. Springer Fereczcel leendő elszámolás megejtésére, a kinek az egyesület követelése van, de viszont az egyesületnek is ő rajta, kiküldetett Mihelics József elnök, Metykó János és Baumgartner Ignác. — A közgyűlést előkészítő, valamint a kandidáló bizottság 7 taggal megválasztott. — Oppitz Ferencz levele folytán, a ki az egyesület irányában kötelezettséggel áll szemben, az ügy békés uton elintéztetett, dr. Glück Soma ügyvéddel szemben azonban kénytelen az egyesület ellené pert indítani. — A mellékutczák elnevezése a közgyűlés feladatává tétetett.

Elszámolás.

A község előjárósága, mint a félszázados nemzeti ünnepélyt rendező bizottsága által kibocsátott gyűjtő iv összegében szép eredménnyel segítette elő az ünnepély fényének emelését. — Az adományokhoz, melyet az előjáróság e helyen nyugtáz hazafias köszönettel, a következők járultak:

Holbesz József	50.—
Herbacsek Bertalan	5.—
Banai István	1.—
Bottka Tivadar	—50
Szokody János	—50
Ács László	1.—
Slekijen Miksa	1.—
Klein Károly	—50
Ujj Benő	—50

Zigler József	—50
Eberhardt Imre	—50
Szuheilt Ferencz utóda	1.—
Gesztesi Miksa	3.—
Marikovszky Kálmán	—50
Reiner Adolf	5.—
Varju Kálmán	5.—
Bottlik Mihály	—50
Machalitzky Kálmán	—50
Moritz Adolfné	1.—
Herskovits Dávid	1.—
Tóth Imre	2.—
Dorfner Arthur	—50
Fekete István	—50
Rosenfeld Fülöp	—50
Szili Mór	1.—
Pollmann József	—50
Kovács István	1.—
Barnóthy Lajos	—50
Fischhof Henrik	1.—
Becze Rudolf	—50
Basky János	—50
Bleyer Ferencz	—50
Winkler Imre	1.—
Kronovetter Dezső	1.—
Korányi József	—50
Tóth János	—25
Masznyi Sámuel	—20
Bertalan Béla	1.—
Bajza Mihály	—50
Hevő István	—50
Majthényi Ferencz	1.—
Straznitzky Alajos	1.—
Tárnok Árpád	1.—
Falapek Mór	1.—
Ribényi Antal	3.—
Wargán József	1.—
Tetner Antal	1.—
Skvarkó István	2.—
Árvay József id.	1.—
Kepes Nándor	—50
Nemes Izidor	2.—
Bérczy László	—50
Pruha Nándor	1.—
Csasznek Lajos	1.—
Bernáth Imre	—40
Ullmann Dávid	—50
Tunner János	1.—
Paserli Mihály	—50
Mutsenbacher Antal	—50
Kohn József	1.—
Ürögdi Ferencz	—50
Maviczki F.	2.—
Schwarzer Bernáth	—50
Czur Jánosné	1.—
Budapest-Lőrinczi téglagyár	5.—
Rozsási Jenő	1.—
Éder József	1.—
Kiss Pál	1.—
Fibi István	1.—
Schércz Ferencz	1.—
Göttman Károly	1.—
Schvarzenberger Mihály	1.—
Varga János	1.—
Szurmai Sándor	1.—
Bódy János	1.—
Benedek Lajos	—50
Beretvás Tamás	3.—
Összesen	133.85

Kiadás volt számlák szerint:

Nyomatványokért	23.50
Zenészek	20.—
Rendőrség és tűzoltóság 2 h. sör	10.—
Diszítésekért	67.85
Fáklyákra	50.—
A kiadási összeg tehát	171.35
Fedezetlen kiadás	37.50

Itt említjük meg, hogy Vadász Márton gyárigazgató 25 frt értékben 50 drb fáklyát ajándékozott az ünnepi fáklyás menet czéljaira, mely mindenestre dicséretre méltó áldozatkészség.

Adományok az 1848/49-iki »Aggharczosok menházában« lévő aggharczosok szivarkészlete javára.

Warta Alajos	1.50
Lewinstein Miksa Gyula	1.15
Schön József gyűjtő	1.—
Schramm Jakab gyűjtő	1.—
Matauschek József	1.—
Stern Gáspár	1.—
Kiss János	1.—
Timár Gyula	—50
Szöke Imre	—50
Brucsák György	—50
Zsernaviczky Károly	—60
Molnár Sándor	—50
Göböllös Gyula	—50
Kikinger Antal	—50
Brenner János	—30
Gloss József	—20
Nagy Dávid	—50
Podoletz József	—50
Blaskovits Rezső	—50
Szalay Sándor	—50
Zsebeházi Gyula	—50
Tormási Gyula	—20
Berez Ignác	—10
Wolf József	—20
Russ Antal	—20
Skulteti Károly	—50
Mussiót János	—20
Müller József	—50
Kovács Pál	—30
Becze József	—40
Faragó Mihály	—20
Zehetmayer	—30
Linezinger Tamás	—30
Klebercz Péter	—50
Bauke Károly	—50
Tirpák János	—20
Galambos Márton	—10
Monori Mihály	—20
Wolf Gyula	—10
Tóth János	—20
Révi Inre	—20
Fodor Márton	—10
Alexi János	—20
Suite Gábor	—10
Puha Pál	—50
Győri Gábor	—25
Szombati Dániel	—15
Magera Károly	—10
Kopp Károly	—15
Nagy József	—15
Uhr Sándor	—10
Gyuris János	—15
Juhász István	—20
Surman János	—20
Kollárik Béla	—15
Szöke Bálint	—20
Miklós Gyula	—15

Összesen frt 22.—

Rendeltetése helyére juttatjuk

szervezőség.

Uj zenetanító.

Kanizsai Weber Antal okleveles elemi (nép), felső-nép, polgári iskola- és zenetanító és tanár, községünkben óhajt megtelepedni. Felhívjuk t. olvasóink szives figyelmét, hogy a kiknek hegedű, czimbalom, zongora, ének, vagy bármi nevezendő hangszer tanulásához kedvük és tehetségük van, vagy nála (Berán vendéglő) vagy a kiadóhivatalban jelentkezni sziveskedjenek. A hangjegy alapján történő tanítás előnyeiket külön kiemelni a hallás utáni tanulás felett felesleges. Melegen ajánljuk tehát a karmester urat zenekedelőink figyelmébe.

Rendőrség Szt.-Lőrinczen.

Abban az időben, midőn Szent-Lőrinczen az éjjeli betörések napirenden voltak, elhatározott, hogy az egyleti elnök vezetése mellett

egy küldöttség tiszteleg a vármegye alispánjánál, hogy gondoskodják rendőrségről Szent-Lőrinczen. A küldöttség el is járt megbízatásában, azóta az elnök kétszer sürgette meg ez ügyet az alispánnál, de mind ez ideig még nem történt semmi intézkedés, bár az alispán megígérte, hogy addig is, míg a rendőrség államosítása végleg eldől — a mely ügy különben a miniszteriumban már rég be van adva — két rendőrt adni fognak. De bezzeg a mai napig sincs hire rendőrnek Szent-Lőrinczen, ha csak a sintérral nem látjuk az utcán a kutyákat lövöldözni, vagy kézbesítéseket eszközölni.

Szent-Lőrincz haladása.

Minő más képet nyújt ma Szent-Lőrincz! Az ügybuzgó elnök, Mihelics József, ki háttérbe szorítva minden önérdéket, nem kimél sem fáradságot, sem költséget, mióta az egylet élén áll, egészen kiforgatta a telepet régi alakjából. megindult erősen nemcsak az építkezés, de az alapszabály értelmében kötelez minden telek-

tulajdonost arra is, hogy telke bizonyos idő alatt bekerítették. A kiknek módjukban ez nem áll, havi öt forintos részletekben fizetik a bekerítés árát a vállalkozó Herbacssek Bertalan kispesti fakereskedőnek. Vannak azonban többen, a kik egyszerre is kifizetik, a törlesztések pedig várakozáson felül szépen folynak be. Ez által, hogy Lőrincz más képet nyert, az építkezési kedv is jobban megjött s így mielőbb ki lesz építve az egész telep.

Két telek a vasuthoz közel és egy négy szoba konyha, pincze és kertből álló ház eladó, ez utóbbi esetleg bérbeadó. Értekezhetni Zrinyi-utcza 22. sz. alatt.

Mauthner-féle hírneves konyhakerti- és virág-magvak KISPESTEN, BERÁN HÁZBAN

kaphatók leragasztott és hatóságilag védett csomagokban törvényileg bejegyzett medve-védjeggyel.

Van szerencsém igen tisztelt vevőimmel tudatni, miszerint a budapesti Mauthner Ödön cégnek szabadalmazott magszekrényei részére 85-féle legkelendőbb, de egyszersmind legmagasabb fokú, csiraképességel bíró, legfinomabb s legszebb konyhakerti- s virágmagvak **már megérkeztek** hozzám és ekként mód nyujtatik e kitünő magvakat még azoknak is hozzáférhetővé tenni, kiknek szükséglete csekélyebb, sem mint érdemes volna magvaikat Budapestről hozatni.

Ezuttal ajánlom **dúsan** felszerelt **fűszerkereskedésem** is, azon kérelemmel kegyeskedjék minél gyakoribb megrendeléseivel szerencsételni.

Kispest, 1898. márczius hava.

Kiváló tisztelettel

Antl Anna.

A rózsza kiültetés idenye küszöbön lévén ígéremhez hiven, ez uton tudatom a n. é. közönséggel, hogy most már egész jó lelkiismerettel ajánlhatom nemcsak régi, hanem legkiválóbb fajú **uj rózsáimat**, melyek telepemen kaphatók:

KISPEST, Üllői-út 158. szám:

WECKINGER JÓZSEF

műkertész, élő virágkereskedő.

Ajánlom egyuttal a parkirozáshoz szükséges külön fajú választékos **virágaimat**, veteményes **kitünő fajú palántáimat**, melyeket készletben tartok.

Mennyasszonyi, alkalmi csokrok, élő és művirág koszorúk különféle árban.

Megrendelések pontosan és izlésesen teljesítetnek.

Friss vágású virágok mindenkor kaphatók.

